

dagpenge, når de, efter at være kommet i arbejde, holder ferie. Der henvises til § 1, nr. 7.

9. Det foreslås at forhøje antallet af medlemmer i en arbejdsløshedskasse som betingelse for statsanerkendelse fra 1.000 til 5.000 medlemmer. Der henvises til § 1, nr. 2.

Forslaget skyldes den udbygning af forsikrings-systemet, som er sket i den senere tid, samt de øgede opgaver, som bliver pålagt kasserne i forbindelse med en mere effektiv administration af forsikringen. Der kan her peges på kassernes forøgede opgaver i forbindelse med arbejdstilbud til de langtidsledige, anvisning, efterløn, oplysninger til brug for statistikken m. v. Løsningen af disse opgaver kræver enheder, der er tilstrækkeligt store til, at der kan etableres et hensigtsmæssigt kontorapparat, samtidig med at sådanne større enheder vil lette og effektivisere arbejdsdirektoratets tilsyn med kasserne.

For at sikre, at ingen gruppe i forbindelse med denne omlægning kommer til at stå uden forsikringsmulighed, foreslås det at give arbejdsdirektøren mulighed for efter forhandling med landsarbejdsnævnet at pålægge en kasse at optage medlemmer, som ikke har kunnet opnå optagelse i en anerkendt kasse. Der henvises til § 1, nr. 3.

Der foreslås indført en overgangsordning, således at der gives kasserne tid til forhandling om sammenslutninger og lignende samt til at ændre deres vedtægter. Der henvises til forslagens § 3.

10. Ifølge de gældende regler kan der udbetales dagpenge for sønehelligdage til medlemmer, der er ledige enten dagen før eller dagen efter helligdagen. Imidlertid gælder der en særlig regel for medlemmer, som på deres arbejdsplads er omfattet af en opsparingsordning til dækning af sønehelligdage.

Denne særlige regel – kaldet 20/30 dages reglen – går ud på, at sådanne medlemmer mister retten til dagpenge for en sønehelligdag, når medlemmet i kalenderåret har været beskæftiget i 20 dage samt for yderligere en sønehelligdag for hver 30 dage, medlemmet herudover har været beskæftiget. Begrundelsen for reglen er, at medlemmet anses for ved disse dages beskæftigelse at have skaffet sig dækning for sønehelligdagene gennem opsparingsordningen.

Reglen volder imidlertid stort administrativt besvær i arbejdsløhedskasserne, idet den kræver behandling af en række oplysninger, som ikke ellers er nødvendige for administrationen af dagpengeudbetaling. I betragtning af de nye opgaver, som for tiden pålægges kasserne, findes det rime-

ligt at aflaste kasserne for denne regel, hvis administration forekommer urimeligt vanskelig i forhold til omkostningerne ved dens ophævelse.

Det er derfor arbejdsministerens hensigt at foranledige den særlige 20/30 dages regel ophævet.

Det er i denne sammenhæng af betydning, at den nye regel om arbejdsgiverbetaling ved ledighed i tilslutning til helligdage m.v. må antages at nedsætte antallet af lukninger omkring sønehelligdage. Da ledighed enten dagen før eller dagen efter en sønehelligdag er betingelsen for udbetaling af dagpenge, vil reglen medføre, at dagpenge for sønehelligdage i fremtiden vil blive udbetalt i mindre omfang end hidtil.

11. Det foreslås i § 91 som et nyt stk. 3 at indsætte en bestemmelse, der giver arbejdsdirektøren og arbejdsformidlingen udtrykkelig hjemmel til at kræve oplysninger fra offentlige myndigheder til brug ved administrationen af arbejdsløhedsforsikringen.

Det er af stor betydning for tilsynet med arbejdsløhedsforsikringen – navnlig for tilsynet med, om dagpengene er retmæssigt udbetalt – at det er muligt at fremskaffe oplysninger om medlemmers indtægts- og beskæftigelsesforhold, dvs. oplysninger som findes hos skattevæsenet og for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende hos toldvæsenet (momsregisteret). Der har imidlertid hos disse myndigheder været tvivl om lovgrundlaget for at udlevere disse oplysninger, og det er denne tvivl, som nu søges afklaret gennem forslaget.

Det bemærkes, at indførelsen af efterlønsordningen har medført, at betydningen af at kunne rekvirere disse oplysninger, når det findes nødvendigt, er steget væsentligt. Der henvises til forslagens § 1, nr. 23.

12. Ifølge de gældende regler om arbejdsgiverbidrag i § 83 betaler alle arbejdsgivere halvt bidrag for 2 arbejdere i virksomheden.

Det foreslås, at reglen ændres, således at arbejdsgeberne ikke skal betale bidrag for en helårsarbejder i virksomheden.

Det fremgår endvidere af § 83, at for land- og skovbrugsarbejdere samt for fiskere udgør bidraget for samtlige ansatte kun 1/5 af de almindelige bidrag. Arbejdsgivere på områder, der falder uden for de faggrupper og erhvervsområder, der er nævnt i lovens § 32, nr. 1, er helt fritaget for at betale bidrag, og arbejdsministeren kan i øvrigt fritage arbejdsgivere inden for fag, for hvilke der ikke består en anerkendt arbejdsløshedskasse, for at betale bidrag, når særlige grunde taler herfor.